

III OGÓLNOPOLSKA KONFERENCJA "MECHANIKA W LOTNICTWIE"

Warszawa 18-19 kwietnia 1988

III Ogólnopolska Konferencja "Mechanika w Lotnictwie" odbyła się w dniach 18-19 kwietnia 1988 r. w Warszawie na terenie Politechniki Warszawskiej (w tzw. Rektorówce). Konferencję organizowały: Polskie Towarzystwo Mechaniki Teoretycznej i Stosowanej - Oddział Warszawski, Sekcja Lotnicza Zarządu Głównego Stowarzyszenia Inżynierów i Mechaników Polskich, Instytut Techniki Lotniczej i Mechaniki Stosowanej Politechniki Warszawskiej oraz Wojskowa Akademia Techniczna. W skład Komitetu Naukowego i Organizacyjnego wchodził profesorowie Stanisław Dubiel i Jerzy Maryniak oraz dr Zdobysław Goraj.

W III Konferencji "Mechanika w Lotnictwie" wzięło udział 103 uczestników, w tym jeden ze Związku Radzieckiego i dwóch z Bangladeszu. W programie zaplanowano 58 referatów, z czego wygłoszono 57 oraz dodatkowo 1 referat zgłoszony do organizatorów w trakcie konferencji. Czas referowania zaplanowany na 10 minut był ściśle przestrzegany. Uczestnicy Konferencji reprezentowali następujące Ośrodki: Politechnika Warszawska (24), WAT (19), Instytut Lotnictwa (18), WSK-PZL Okęcie (7), Instytut Techniczny Wojsk Lotniczych (7), Wojskowy Instytut Techniczny Uzbrojenia (3), Szefostwo Techniki Lotniczej MON (3), Politechnika Rzeszowska (7), WSK-PZL Świdnik (5), WSK-PZL Bielsko (2), WSK-PZL Mielec (4), Wyższa Szkoła Inżynierska w Radomiu (4). W kolejnych sesjach reprezentowane były następujące działy Mechaniki Lotu:

— dynamika samolotu	(17)
— rakiety, pociski, bomby	(16)
— dynamika śmigłowców	(6)
— symulatory lotu	(6)
— flatter i drgania	(6)
— automatyka lotnicza	(4)
— agrolotnictwo	(2)
— problemy techniczno-ekonomiczne	(1)

W trakcie Konferencji pokazano film zrobiony techniką video, przedstawiający próby w locie modelu samolotu rolniczego w układzie "Kaczka", konstruowanego aktualnie w WSK-PZL Okęcie. Część autorów prezentowała w kuluarach programy komputerowe, które były przez nich wykorzystywane w analizie problemów naukowych przedstawianych w referatach. Następną konferencja jest planowana na rok 1990.

Zdobysław Goraj

II OGÓLNOPOLSKA KONFERENCJA "MIKROKOMPUTERY W MECHANICE"

Jabłonna, 4-5 marzec 1988

Konferencja odbyła się w dniach 4-5 marca w Pałacyku w Jabłonie pod Warszawą. Konferencję zorganizowały Polskie Towarzystwo Mechaniki Teoretycznej i Stosowanej - Oddział Warszawski i Instytut Techniki Lotniczej i Mechaniki Stosowanej Politechniki Warszawskiej. W skład Komitetu Naukowego Konferencji wchodził profesorowie: Andrzej

Olędzki (przewodniczący), Michał Kleiber, Jerzy Maryniak oraz doc. Andrzej Styczek. W Pracach Komitetu Organizacyjnego wzięli udział: dr Zdobysław Goraj, dr Witold Molicki, dr Zbigniew Paturski, mgr Ireneusz Siwicki. W Konferencji uczestniczyło 60 osób. Z zaplanowanych 38 referatów wygłoszono 36 (dziesięciominutowych). Reprezentowane były następujące ośrodki: (w nawiasie liczba wygłoszonych referatów): Bydgoszcz (1), Gliwice (1), Kraków (1), Łódź (2), Opole (2), Poznań (5), Radom (1), Rzeszów (1), Szczecin (1), Warszawa (19), Wrocław (2). Prof. Olędzki w 45 minutowym referacie otwierającym Konferencję przedstawił historię, teraźniejszość i perspektywy zastosowań komputerów w mechanice, a mikrokomputerów w szczególności. Równoległe z obradami plenarnymi trwała "sesja Kularowa", polegająca na demonstracji "chodzących" programów. Uczestnicy mieli do dyspozycji 6 mikrokomputerów IBM PC w różnych konfiguracjach, plotter, drukarki. Demonstrowano działanie specjalnej karty DSI firmy DEFINICON (4Mb pamięci, częstotliwość 16MHz) na przykładzie pakietu do obliczeń rozkładu ciśnienia na powierzchniach nośnych. Wymieniano doświadczenia, a w wielu przypadkach gotowe programy z różnych dziedzin mechaniki. Referaty prezentowane na sesji plenarnej dotyczyły bardzo różnych zagadnień: mechaniki ciała stałego, teorii drgań, lotnictwa, przepływów, stateczności ruchu. W każdym referacie oprócz podstawowych założeń i zastosowanej metody rozwiązania omówiono sposób wykorzystania mikrokomputera w referowanym zagadnieniu, dzielono się doświadczeniami co do wykorzystania pamięci i graficznej prezentacji wyników. W dyskusji okrągłego stołu na zakończenie konferencji podkreślono, że podział mechaniki na wiele dyscyplin szczegółowych nie zawsze jest uzasadniony, a czsami bywa przeszkodą w wymianie doświadczeń pomiędzy mechanikami reprezentującymi te dyscypliny. Uznano, że zastosowanie mikrokomputerów w różnych działach mechaniki ma wiele cech wspólnych. Stwierdzono, że warto również w przyszłości organizować kolejne konferencje "Mikrokomputery w Mechanice", pomimo, że zastosowanie mikrokomputerów stało się czymś najzupełniej zwyczajnym.

Zdobysław Goraj

Sprawozdanie z Sympozjum "Aerodynamika Lotnicza"

Z inicjatywy Podsekcji Aerodynamiki Lotniczej w dniach 17-18 stycznia 1989r. w Instytucie Lotnictwa w Warszawie odbyło się Sympozjum "Aerodynamika Lotnicza".

Sympozjum to odbyło się pod auspicjami: — Podsekcji Aerodynamiki Lotniczej Sekcji Mechaniki Płynów Komitetu Mechaniki PAN,

— Instytutu Lotnictwa w Warszawie,

— Wojskowej Akademii Technicznej,

— Instytutu Techniki i Mechaniki Stosowanej PW,

— Sekcji Lotniczej Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Polskich,

— PTMS Oddział w Warszawie.

W skład Komitetu Organizacyjnego Sympozjum weszli: prof.dr hab.inż. Zbigniew Dzygadlo, dr inż. Wojciech Kania, prof.dr hab. Jerzy Maryniak, dr inż. Jerzy Stasiak.

Podstawowym celem Sympozjum było naświetlenie aktualnego stanu badań i perspektyw aerodynamiki lotniczej, zaktualizowanie ośrodków zajmujących się tą tematyką, oraz pobudzenie do refleksji na temat uwarunkowań poprawy stanu i prawidłowego rozwoju aerodynamiki lotniczej w kraju.

Sympozjum poświęcone wyłącznie aerodynamice lotniczej było organizowane w kraju po raz pierwszy i nie wiadomo było jak duże wywoła zainteresowanie. Z tego też powodu postanowiono niczym nie ograniczać napływu referatów oraz zgłoszeń uczestników.

Postanowiono również nie pobierać opłat za udział w Sympozjum. Wstępnie założono, że Sympozjum będzie jednodniowe, jednak liczba zgłoszonych referatów znacznie przekroczyła pierwotne oczekiwania i spowodowała konieczność przedłużenia Sympozjum do dwóch dni.

Poniżej podano liczbę uczestników z poszczególnych ośrodków naukowych oraz liczbę wygłoszonych referatów:

Instytut Lotnictwa (Warszawa)	17 ucz.	8 ref.
ITLiMS Pol. Warszawska	17	8
Wojskowa Akademia Techniczna	9	5
IPPT PAN Warszawa	4	4
Politechnika Wroclawska	3	1
Politechnika Rzeszowska	5	2
Akademia Rolniczo-Techniczna (Olsztyn)	2	2
WSK-PZL (Warszawa-Okęcie)	6	1
Instytut Techniczny Wojsk Lotniczych	4	1
Inst. Maszyn Przepływowych PAN (Gdańsk)	3	1
OBR SK-WSK (Mielec)	2	1
Politechnika Poznańska	1	—
WSK-PZL (Krosno)	1	—
Doktoranci i studenci MEL PW	17	—
Inni uczestnicy	8	—

Łącznie w obradach udział wzięło 99 uczestników wysłuchując 34 referatów wygłoszonych w blokach tematycznych. Dla utrzymania dyscypliny czasu wygłaszania referatu tzn. 15 min i dyskusji po referacie — 5 min, poszczególnym blokom tematycznym przewodniczyli organizatorzy Sympozjum.

Podział referatów na bloki był następujący: zagadnienia obliczeniowe — 16 ref., aerodynamika stosowana samolotu i jego elementów — 8 ref., zagadnienia aerodynamiki samolotów agrolotniczych — 3 ref., aerodynamika śmigłowców i śmigła — 3 ref., metodyka badań eksperymentalnych — 2 ref. oraz zagadnienia różne — 2 ref.

Na zakończenie Sympozjum odbyła się dyskusja na temat aktualnego i przyszłych sympozjów "Aerodynamika Lotnicza".

Wnioski z dyskusji:

- podjęcie tematu Sympozjum było niezwykle trafne,
- liczba uczestników i wygłoszonych referatów była wysoka i przekroczyła oczekiwania organizatorów,
- tematyka referatów była aktualna, interesująca i wzbudziła ożywioną dyskusję,
- sympozja "Aerodynamika Lotnicza" winny być organizowane co dwa lata,
- czas wygłaszania referatu — 15 min oraz 5 minutowa dyskusja po referacie są wystarczające.

Sympozjum odbyło się w Zakładzie Aerodynamiki w pomieszczeniach laboratorium dużych prędkości, co stworzyło odpowiednią atmosferę obrad. Każdy uczestnik w dniu otwarcia otrzymał "Program Sympozjum" oraz "Streszczenia Referatów". Koszty związane z organizacją Sympozjum oraz wydaniem programu i streszczeń referatów zostały w większości pokryte przez Instytut Lotnictwa. W kosztach partycypowała również Sekcja Lotnictwa SIMP.

Należy wyrazić głębokie podziękowanie Dyrekcji Instytutu Lotnictwa oraz Zarządowi Sekcji Lotniczej SIMP, które odpowiednio do swoich możliwości pokryły koszty związane z organizacją Sympozjum.

Zbigniew Dzygadlo